

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 18ης Σεπτεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση T-155/94,

Climax Paper Converters Ltd, εταιρία συσταθείσα κατά το δίκαιο του Χονγκ Κονγκ, με έδρα το Χόνγκ Κόνγκ, εκπροσωπούμενη από τον Izzet M. Sinan, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου αρχικά από τους Bjarne Hoff-Nielsen και Jorge Monteiro, κατόπιν από τους Bjarne Hoff-Nielsen και Yves Cretien και, στη συνέχεια, από τον Bjarne Hoff-Nielsen, νομικούς συμβούλους, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Eric White και Nicholas Khan, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 3664/93 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων λευκωμάτων φωτογραφικών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 333, σ. 67),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Azizi και J. L. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 8ης Μαΐου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

- 1 Με την υπό κρίση προσφυγή ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 3664/93 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων λευκω-

μάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 333, σ. 67, στο εξής: επίδικος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός αποτελεί συνέχεια του κανονισμού (ΕΟΚ) 2477/93 της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 1993, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 228, σ. 16, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

- 2 Η προσφεύγουσα, Climax Paper Converters Ltd (στο εξής: Climax Paper Converters), εταιρία συσταθείσα κατά το δίκαιο του Χονγκ Κονγκ, εξάγει προς την Κοινότητα βιβλιοδετημένα λευκώματα φωτογραφιών, τα οποία κατασκευάζονται στο διοικητικό διαμέρισμα Βαοαφ της Κίνας, σε εργοστάσια παραγωγής εγκατεστημένα στην εν λόγω περιφέρεια με σύμφωνη γνώμη των κινεζικών αρχών.
- 3 Κατόπιν υποβολής καταγγελίας από την «Committee of European Photo Album Manufacturers» (CEPAM, επιτροπή ευρωπαϊών κατασκευαστών φωτογραφικών λευκωμάτων), η Επιτροπή κίνησε, τον Μάιο του 1992, διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Κίνας, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ) (ανακοίνωση ενάρξεως της διαδικασίας, ΕΕ 1992, C 120, σ. 10).
- 4 Στις 13 Μαΐου 1992, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της έρευνας, ερωτηματολόγιο, στο οποίο η προσφεύγουσα απάντησε στις 6 Ιουλίου 1992. Η προσφεύγουσα είναι ο μόνος εξαγωγέας που απάντησε στο ερωτηματολόγιο που διένειμε η Επιτροπή στους μη κοινοτικούς εξαγωγείς και παραγωγούς.
- 5 Με επιστολή της 17ης Ιουλίου 1992, η προσφεύγουσα υπέβαλε συμπληρωματικές παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

- 6 Στις 10 Μαρτίου 1993, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με την ανεξαρτησία της τελευταίας έναντι της Κυβερνήσεως της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Με την απάντησή της στην εν λόγω αίτηση, η προσφεύγουσα διαβεβαίωσε ότι είναι ελεύθερη να καθορίζει τις τιμές εξαγωγής των λευκωμάτων που παράγονται στην Κίνα, να επιλέγει το νόμισμα που χρησιμοποιείται κατά τις εξαγωγές αυτές, να καθορίζει τον όγκο της παραγωγής και των εξαγωγών και, τέλος, να διευθύνει τη λειτουργία του εργοστασίου που βρίσκεται στο διοικητικό διαμέρισμα Βαοαν της Κίνας χωρίς ανάμιξη της Κινεζικής Κυβερνήσεως.
- 7 Με επιστολή της 5ης Μαΐου 1993, η προσφεύγουσα, απαντώντας στην Επιτροπή, παρέσχε διευκρινίσεις όσον αφορά τις συμφωνίες που καθόριζαν το καθεστώς αυτού του εργοστασίου και τις σχέσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και των Κινέζων εταίρων της.
- 8 Η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό στις 6 Σεπτεμβρίου 1993. Με τον κανονισμό αυτό, επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ 19,4 % επί των εισαγωγών βιβλιοδετημένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
- 9 Με έγγραφο της 9ης Σεπτεμβρίου 1993, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τα κύρια στοιχεία της συλλογιστικής της βάσει των οποίων είχε επιβάλει τον προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ.
- 10 Οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας και οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν συνάντηση στις 20 Σεπτεμβρίου 1993 προκειμένου να συζητήσουν επί του προσωρινού κανονισμού.
- 11 Στις 8 Οκτωβρίου 1993, η προσφεύγουσα σχολίασε γραπτώς τον προσωρινό κανονισμό.

- 12 Στις 3 Νοεμβρίου 1993, πραγματοποιήθηκε ακρόαση της προσφεύγουσας από την Επιτροπή.
- 13 Με έγγραφο της 9ης Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή ανακοίνωσε εκ νέου στην προσφεύγουσα τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τα κύρια στοιχεία της συλλογιστικής της βάσει των οποίων σχεδίαζε να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.
- 14 Στις 22 Δεκεμβρίου 1993, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό, με τον οποίο επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ 18,6 % επί των εισαγωγών στην Κοινότητα βιβλιοδετημένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Οι επίμαχοι κανονισμοί

- 15 Στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα ζήτησε να εφαρμοστεί ως προς αυτήν ιδιαίτερο περιθώριο ντάμπινγκ. Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι, στην υπό κρίση περίπτωση, δεν ήταν σκόπιμο να επιφυλάξει ατομική μεταχείριση στην προσφεύγουσα, απέρριψε το αίτημα αυτό και αιτιολόγησε την απόφασή της στα σημεία 13 έως 18 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού.
- 16 Πρώτον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ δεν επιβάλλει την ατομική μεταχείριση, καθόσον, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν, οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ πρέπει απλώς να προσδιορίζουν τη χώρα και το προϊόν επί των οποίων επιβάλλεται ο δασμός (σημείο 13 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).
- 17 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι στην περίπτωση των χωρών που δεν έχουν οικονομία αγοράς η κανονική αξία καθορίζεται με βάση τις τιμές ή το κόστος σε χώρες με οικονομία αγοράς, ο μόνος τρόπος να

επιφυλαχθεί ατομική μεταχείριση σε εξαγωγείς χωρών οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς είναι να ληφθούν υπόψη οι τιμές εξαγωγής των συγκεκριμένων εξαγωγέων. Ωστόσο, η μέθοδος αυτή οδηγεί συνήθως σε διαστρεβλωμένα και, συνεπώς, ακατάλληλα συμπεράσματα για κάθε μεμονωμένο εξαγωγέα (σημείο 14 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

- 18 Τρίτον, η Επιτροπή αναφέρει ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο, σε μια χώρα όπως η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας όπου η οικονομία βρίσκεται συνεχώς υπό απόλυτο κρατικό έλεγχο, να κριθεί στην πράξη κατά πόσον μια εταιρία απολαύει πράγματι ανεξαρτησίας έναντι του κράτους και, ιδίως, κατά πόσον η ανεξαρτησία αυτή υφίσταται σε μόνιμη βάση (σημείο 15 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).
- 19 Τέταρτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν είναι προς το παρόν σε θέση να επαληθεύσει επιτοπίως τις δηλώσεις των Κινέζων εξαγωγέων, κυρίως εξαιτίας των εγγενών δυσχερειών στις χώρες κατευθυνόμενης οικονομίας. Αναφέρεται ιδίως στις δυσκολίες που εμφανίζει ο έλεγχος ορισμένων ρυθμίσεων που υποτίθεται ότι κατοχυρώνουν την ανεξαρτησία έναντι του κράτους, ιδιαίτερα όταν οι ρυθμίσεις αυτές έχουν θεσπιστεί εν γνώσει του ότι είναι πιθανόν να ληφθούν μέτρα αντιντάμπινγκ (σημείο 16 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).
- 20 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η παροχή ατομικής μεταχείρισεως μπορεί να προσφέρει στο κράτος τη δυνατότητα να καταστρατηγήσει τα μέτρα αντιντάμπινγκ, διοχετεύοντας τις εξαγωγές μέσω του εξαγωγέα επί του οποίου εφαρμόζεται ο χαμηλότερος δασμός ή συγκεντρώνοντας την προς εξαγωγή παραγωγή στον εξαγωγέα αυτόν. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, εφόσον δεν είναι πλήρως πεπεισμένη ότι δεν θα ανακύψουν οι δυσχέρειες αυτές, δεν επιτρέπονται αποκλίσεις από τον γενικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο, για τις χώρες κρατικού εμπορίου, καθορίζεται ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ (σημείο 17 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

- 21 Όσον αφορά την υπό κρίση περίπτωση, το σημείο 18 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού περιέχει τις εξής διαπιστώσεις:

«(...) οι ρυθμίσεις όσον αφορά την παραγωγή στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας διέπονται από συμφωνία μεταξύ της επιχείρησης του Χονγκ Κονγκ και των κινεζικών αρχών. Η εν λόγω συμφωνία δεν ορίζει ότι η παραγωγή στην Κίνα είναι εντελώς ανεξάρτητη από τον κρατικό έλεγχο. Η εν λόγω παραγωγή πραγματοποιείται στην Κίνα σε εγκαταστάσεις όπου η επιχείρηση του Χονγκ Κονγκ χρησιμοποιεί τα δικά της μηχανήματα και το δικό της προσωπικό, αλλά των οποίων ιδιοκτήτες είναι κινεζική δημόσια αρχή, η οποία παρέχει τους διευθυντές και το εργατικό δυναμικό, έχει την υποχρέωση να υποβάλει έκθεση προς την Κινεζική Κυβέρνηση για τις οικονομικές της δραστηριότητες και έχει υπογράψει τη συμφωνία με την επιχείρηση του Χονγκ Κονγκ. Σύμφωνα με ορισμένες διατάξεις της συμφωνίας, ειδικότερα τις διατάξεις που αφορούν τη διοίκηση του τμήματος παραγωγής καθώς και την πρόσληψη και τους όρους πληρωμής του εργατικού δυναμικού, η διαχείριση του τμήματος παραγωγής και εμπορικής προώθησης του εν λόγω εργοστασίου δεν είναι απαλλαγμένη από τις παρεμβάσεις των κινεζικών αρχών. Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν, έγινε αναφορά σε άλλη συμφωνία με την επισήμανση ότι οι όροι της πρέπει να εφαρμόζονται από τα μέρη της προαναφερόμενης πρώτης συμφωνίας.

Η δεύτερη αυτή συμφωνία δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή επειδή, κατά τους ισχυρισμούς, είχε συναφθεί μεταξύ δύο συμβαλλομένων μερών της Κίνας και δεν αποτελούσε δημόσιο έγγραφο. Ωστόσο, σύμφωνα με τις πληροφορίες, η εν λόγω δεύτερη συμφωνία περιείχε τους όρους και τις προϋποθέσεις για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων στη συγκεκριμένη περιοχή της Κίνας, οι εν λόγω δε όροι και προϋποθέσεις είναι συναφείς με τη διεξαγωγή των επιχειρηματικών πράξεων στο κινεζικό εργοστάσιο παραγωγής λευκωμάτων φωτογραφιών».

- 22 Το Συμβούλιο επικύρωσε την άποψη της Επιτροπής και δεν δέχθηκε να επιφυλάξει ατομική μεταχείριση στην προσφεύγουσα. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει μεν ότι «[ο] αποκλεισμός της ατομικής μεταχείρισης και κατά συνέπεια ο καθορισμός ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ έχει επιπτώσεις στον εξαγωγέα

που συνεργάστηκε», παρατηρεί όμως ότι «δεν υπάρχει άλλη λύση εφόσον ισχύει η πρωταρχική παρατήρηση ότι όλοι οι εξαγωγείς από χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού πρέπει να υπόκεινται σε ενιαίο δασμό που εφαρμόζεται σε όλη τη χώρα για τους λόγους που καθορίζονται στις παραγράφους 13 έως 17 του προσωρινού κανονισμού μια και επί του προκειμένου δεν έχει καθοριστεί ότι η Climax είναι ελεύθερη να ενεργεί ανεξάρτητα από το κράτος στην αντιμετώπιση των επιχειρηματικών της υποθέσεων» (σημείο 9 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

23 Η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση την κατασκευασμένη αξία του ομοειδούς προϊόντος σε χώρα με οικονομία αγοράς, τη Νότια Κορέα, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 5, στοιχείο β', και το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ (σημεία 19 έως 22 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημεία 10 έως 12 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

24 Όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, η Επιτροπή χρησιμοποίησε δύο μεθόδους. Για τις εξαγωγές για τις οποίες η Επιτροπή διέθετε στοιχεία που της είχε παράσχει η προσφεύγουσα, η τιμή εξαγωγής κατασκευάστηκε με βάση την τιμή στην οποία το επίμαχο προϊόν μεταπώληθηκε από την προσφεύγουσα σε ανεξαρτήτους αγοραστές εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Για τις άλλες εξαγωγές, για τις οποίες δεν υπήρχε κανένα στοιχείο, οι τιμές καθορίστηκαν με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Προς τούτο, χρησιμοποιήθηκαν οι χαμηλότερες τιμές της προσφεύγουσας, ούτως ώστε να μην επιβραβευθεί η άρνηση συνεργασίας των λοιπών εμπλεκομένων εξαγωγέων (σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 15 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

25 Το Συμβούλιο επικύρωσε την προσέγγιση της Επιτροπής. Στα σημεία 17 και 19 έως 21 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού, το Συμβούλιο περιγράφει τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή

για τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής για τις οποίες δεν υπήρχε κανένα στοιχείο. Από την περιγραφή αυτή προκύπτει ότι, για την εκτίμηση του όγκου των εξαγωγών αυτών, η Επιτροπή διέθετε στατιστικές της Στατιστικής Υπηρεσίας της Κοινότητας όσον αφορά τον συνολικό όγκο των εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στην Κοινότητα λευκωμάτων φωτογραφιών παντός τύπου και γνώριζε τον ακριβή όγκο των εξαγωγών λευκωμάτων που είχε πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα. Υπολογίστηκε ότι το 50 % των εν λόγω εξαγωγών αφορούσαν βιβλιοδετημένα λευκώματα φωτογραφιών. Η εκτίμηση αυτή βασίστηκε στη διαπίστωση, επιβεβαιωθείσα από έναν εισαγωγέα, ότι τρεις κατασκευαστές λευκωμάτων φωτογραφιών στο Χονγκ Κονγκ είχαν μεταφέρει την παραγωγή τους στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας καθώς και στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήταν σαφώς ο κύριος εξαγωγέας του εν λόγω προϊόντος προς την Κοινότητα (σημείο 17 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

26 Στη συνέχεια, για τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής, η Επιτροπή κατένειμε τα λευκώματα που είχε εξαγάγει η προσφεύγουσα σε υποκατηγορίες, βασιζόμενη στο μέγεθος του εσωτερικού φύλλου και του εξωτερικού καλύμματος και στον αριθμό των φύλλων των λευκωμάτων. Μετά από επανεξέταση, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του επιδικίου κανονισμού, της αντιπροσωπευτικότητας των υποκατηγοριών που συμπεριελήφθησαν στον υπολογισμό αυτό, περιελήφθησαν στο εν λόγω δείγμα όλες οι υποκατηγορίες για τις οποίες οι πωλήσεις υπερέβαιναν το 5 % του συνολικού αριθμού των πωλήσεων (σημεία 19 έως 21 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

27 Όσον αφορά τη σύγκριση, η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής συγκρίθηκαν με βάση την κάθε συναλλαγή (σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας καθορίστηκε ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ, με βάση τον σταθμισμένο μέσον όρο ενός περιθωρίου ντάμπινγκ 11,5 %, όσον αφορά τις εξαγωγές για τις οποίες υπήρχαν διαθέσιμα στοιχεία, και, όσον αφορά τις λοιπές εξαγωγές, περιθωρίου ντάμπινγκ 32,3 %, υπολογιζομένου βάσει των διαθέσιμων δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Το τελευταίο αυτό περιθώριο ντάμπινγκ τροποποιήθηκε ελαφρώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του επιδικίου κανονισμού. Κατόπιν της τροποποίησής αυτής, το ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε, βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου, στο 18,6 % (σημείο 25 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού).

Διαδικασία

- 28 Υπ' αυτές ακριβώς τις συνθήκες, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Απριλίου 1994, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά του επιδικίου κανονισμού.
- 29 Με διάταξη της 7ης Νοεμβρίου 1994, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει προς υποστήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή δήλωσε ότι παραιτείται από την κατάθεση υπομνήματος παρεμβάσεως.
- 30 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 31 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Μαΐου 1996.

Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Η Climax Paper Converters, προσφεύγουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·
 - να ακυρώσει τον κανονισμό 3664/93·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

33 Το Συμβούλιο, καθού, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή·
- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

34 Χωρίς να προβάλλει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου υπό την έννοια του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Συμβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά. Ισχυρίζεται ότι, με την απόφαση της 29ης Μαρτίου 1979, 113/77, NTN Togo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 669, σκέψη 11), το Δικαστήριο έκρινε ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ δεν αφορούν άμεσα και ατομικά παρά μόνον τους παραγωγούς που κατονομάζονται στους εν λόγω κανονισμούς.

35 Συναφώς, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, στην υπό κρίση περίπτωση, η εμπλεκόμενη χώρα είναι χώρα κρατικού εμπορίου και ότι, για τον λόγο αυτόν, ο επίδικος κανονισμός επιβάλλει ενιαίο δασμό αντιντάμπινγκ για το σύνολο της χώρας και επί όλων των εισαγωγών από τη χώρα αυτή. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εφόσον ο επίδικος κανονισμός απευθύνεται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ως κράτος, η μόνη οντότητα την οποία αφορά άμεσα και ατομικά είναι το ίδιο αυτό κράτος ή, ενδεχομένως, ο κρατικός οργανισμός ή οι κρατικές εταιρίες που έχουν την ευθύνη για το σύνολο, ή τουλάχιστον για το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών στον επίμαχο τομέα. Στο παρελθόν,

μόνον τέτοιοι οργανισμοί έχουν ασκήσει προσφυγές κατά κανονισμών αντιντάμπινγκ οι οποίοι αφορούσαν χώρες κρατικού εμπορίου. Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν είναι τέτοιος οργανισμός.

- 36 Κατά το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 239/82 και 275/82, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψεις 11 και 12), καθόσον ο κανόνας που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση αυτή, σύμφωνα με τον οποίο οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσεως ώστε να αφορούν ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που αποδεικνύουν ότι εξατομικεύονται με τις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες, δεν εφαρμόζεται παρά μόνον στους παραγωγούς και εξαγωγείς στους οποίους καταλογίζονται πρακτικές ντάμπινγκ. Όμως, στην υπό κρίση περίπτωση, πρακτικές ντάμπινγκ δεν καταλογίζονται στην προσφεύγουσα ή σε άλλους παραγωγούς και εξαγωγείς, αλλά στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ως κράτος.
- 37 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει, στη συνέχεια, ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1987, 279/86, Sermes κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 3109), η οποία αφορούσε εισαγωγέα, η απλή συμμετοχή στην έρευνα, ή το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατονομάζεται στο προοίμιο ενός κανονισμού, δεν συνεπάγεται το παραδεκτό της προσφυγής.
- 38 Όσον αφορά την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2501), το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η Extramet ήταν ανεξάρτητος εισαγωγέας εγκατεστημένος εντός της Κοινότητας και όχι παραγωγός ή εξαγωγέας χώρας κρατικού εμπορίου.
- 39 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τόσο ο προσωρινός όσο και ο επίδικος κανονισμός την αφορούν άμεσα και ατομικά. Συναφώς, υποστηρίζει, πρώτον, ότι μόνη αυτή μεταξύ των εξαγωγέων μετέσχε σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας, δεύτερον, ότι τα στοιχεία που παρέσχε αποτελούν το μοναδικό

έγκριση των διαπιστώσεων του επιδίκου κανονισμού, τρίτον, ότι μνημονεύεται ρητώς τόσο στον προσωρινό όσο και στον επίδικο κανονισμό και, τέλος, ότι οι δασμοί που επιβάλλονται με τους κανονισμούς εφαρμόζονται στα προϊόντα της.

40 Η προσφεύγουσα αντικρούει το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι προκειμένου ένας κανονισμός αντιντάμπινγκ να αφορά έναν επιχειρηματία άμεσα και ατομικά πρέπει ο εν λόγω επιχειρηματίας να κατονομάζεται στον εν λόγω κανονισμό. Υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο, με την προμνησθείσα απόφαση *Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής*, διατύπωσε δύο εναλλακτικά κριτήρια, ήτοι είτε την εξατομίκευση με τις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου, είτε το γεγονός ότι οι προπαρασκευαστικές έρευνες αφορούν τον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, κατονομάζεται στον επίδικο κανονισμό, καθόσον οι διαπιστώσεις του κανονισμού στηρίζονται αποκλειστικά στα στοιχεία που η ίδια παρέσχε, δεδομένου ότι ήταν η μόνη επιχείρηση που συνεργάστηκε.

41 Η προσφεύγουσα αντικρούει επίσης το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά μόνο τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ή τον κρατικό οργανισμό ή τις κρατικές εταιρίες που έχουν την ευθύνη για το σύνολο ή για το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών. Το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά εισαγωγές από χώρα κρατικού εμπορίου δεν ασκεί επιρροή από πλευράς νομιμοποίησης προς άσκηση της προσφυγής. Αυτό απορρέει από τις προμνησθείσες αποφάσεις *Allied Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου* και *Extramet Industrie κατά Συμβουλίου*, με τις οποίες το Δικαστήριο έκρινε ότι, «καίτοι είναι αληθές ότι (...) οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ έχουν (...) κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν αποκλείεται όμως από αυτό οι διατάξεις τους να αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες».

42 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη διότι η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του επιδίκου κανονισμού στο σύνολό του και όχι στο μέτρο που η ίδια δεν εξαιρείται από την εφαρμογή του δασμού αντιντάμπινγκ. Το καθού υπενθυμίζει ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, ιδίως δε από την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, 174/87, *Ricoh κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψη 7), κανονισμός που επιβάλλει διαφορετικούς δασμούς αντιντάμπινγκ σε σειρά επιχειρηματιών αφορά ατομικά τον έναν απ' αυτούς μόνο με τις

διατάξεις του που του επιβάλλουν ειδικό δασμό αντιντάμπινγκ και καθορίζουν το ύψος του δασμού. Κατά το Συμβούλιο, ο επίδικος κανονισμός δεν επιβάλλει ειδικό δασμό αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα ούτε καθορίζει το ύψος του δασμού αυτού, αλλά, αντιθέτως, επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ ισχύοντα γενικώς για όλες τις εισαγωγές βιβλιοδετημένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

43 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί και αυτόν τον λόγο απαραδέκτου. Παρατηρεί, καταρχάς, ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η κατάσταση διαφέρει από εκείνη της προμνησθείσας υποθέσεως *Ricoh* κατά Συμβουλίου, καθόσον ο επίδικος κανονισμός επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ γενικής ισχύος, ενώ, στην υπόθεση *Ricoh* κατά Συμβουλίου, είχαν επιβληθεί διάφοροι δασμοί σε προϊόντα διαφόρων επιχειρήσεων.

44 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προβολή ενός επικουρικού λόγου ακυρώσεως σκοπούντος στη μερική ακύρωση του επιδικίου κανονισμού δεν είναι αναγκαία, καθόσον το άρθρο 174 της Συνθήκης ΕΚ παρέχει στο Δικαστήριο διακριτική ευχέρεια να προσδιορίσει ποια από τα αποτελέσματα του κανονισμού τον οποίο ακυρώνει πρέπει θα θεωρηθούν ότι διατηρούν την ισχύ τους. Κατά την προσφεύγουσα, αυτή η διακριτική ευχέρεια δεν εξαρτάται από τη διατύπωση των αιτημάτων του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

45 Καταρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμό αντιντάμπινγκ, καίτοι έχουν, ως εκ της φύσεως και του πεδίου εφαρμογής τους, κανονιστικό χαρακτήρα, είναι δυνατόν να αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνους τους παραγωγούς και εξαγωγείς στους οποίους καταλογίζονται πρακτικές ντάμπινγκ (βλ. προμνησθείσα απόφαση *Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής*, σκέψη 11).

- 46 Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι, γενικώς, οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσεως που αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που αποδεικνύουν ότι εξατομικεύονται στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές πράξεις (βλ. προμνησθείσα απόφαση Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 12, απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 1985, 53/83, Allied Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 1621, σκέψη 4, και προμνησθείσα απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 15).
- 47 Πρώτον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τόσο από τον προσωρινό όσο και από τον επίδικο κανονισμό προκύπτει ότι οι πρακτικές ντάμπινγκ καταλογίζονται, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, στην προσφεύγουσα.
- 48 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η Επιτροπή γνώριζε τον ακριβή όγκο των εξαχθέντων από την προσφεύγουσα λευκωμάτων και σ' αυτό το στοιχείο στηρίχθηκε προκειμένου να προσδιορίσει τον όγκο των εξαγωγών των άλλων Κινέζων εξαγωγέων (βλ. σημείο 17 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδίκου κανονισμού). Το ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ 18,6 % καθορίστηκε με βάση τον σταθμισμένο μέσον όρο του περιθωρίου ντάμπινγκ που είχε καθοριστεί όσον αφορά τις εξαγωγές για τις οποίες η προσφεύγουσα είχε παράσχει στοιχεία, ήτοι 11,5 %, και του περιθωρίου ντάμπινγκ που καθορίστηκε με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ (βλ. σημείο 25 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδίκου κανονισμού). Το τελευταίο αυτό περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε στο 32,3 % με τον προσωρινό κανονισμό και, στη συνέχεια, τροποποιήθηκε ελαφρώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του επιδίκου κανονισμού. Από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι το εν λόγω περιθώριο ντάμπινγκ εφαρμόστηκε στο 38 % των εξαγωγών, ενώ το περιθώριο 11,5 % εφαρμόστηκε στο 62 % των εξαγωγών, το οποίο αποδίδεται στην προσφεύγουσα.
- 49 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι προπαρασκευαστικές πράξεις αφορούσαν την προσφεύγουσα. Ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό έπληξε, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα της, τόσο δε από τον κανονισμό αυτόν όσο και από τον προσωρινό κανονισμό προκύπτει ότι η έρευνα αφορούσε την προσφεύγουσα. Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν αποκλειστικά και μόνο στα στοιχεία που

- παρέσχε η προσφεύγουσα προκειμένου να καθορίσουν όλες τις τιμές εξαγωγής που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των διαφόρων περιθωρίων ντάμπινγκ και, επομένως, για τον καθορισμό του ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ (βλ. σημεία 23 έως 25 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημεία 13 έως 23 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).
- 50 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι στην προσφεύγουσα απεστάλη ερωτηματολόγιο έρευνας αντιντάμπινγκ (βλ. σημείο 3 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού), ότι η προσφεύγουσα είναι ο μόνος εξαγωγέας που απάντησε στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής (βλ. σημείο 11 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού), ότι μνημονεύεται ως «εξαγωγέας λευκωμάτων φωτογραφιών υπό βιβλιοδετημένη μορφή καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας» τόσο στον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημείο 4 των αιτιολογικών σκέψεων) όσο και στον επίδικο κανονισμό (βλ. σημείο 2 των αιτιολογικών σκέψεων) και ότι είναι ο μόνος εξαγωγέας που συνεργάστηκε στην έρευνα (βλ. σημείο 19 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).
- 51 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι τόσο ο προσωρινός όσο και ο επίδικος κανονισμός αναφέρονται επανειλημμένως στην προσφεύγουσα. συνεπώς, η προσφεύγουσα εξατομικεύεται στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου.
- 52 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά ατομικά την προσφεύγουσα.
- 53 Όσον αφορά το κατά πόσον ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι ο εν λόγω κανονισμός, ο οποίος έχει εφαρμογή σε όλες τις εισαγωγές στην Κοινότητα βιβλιοδετημένων λευκωμάτων φωτογραφιών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ ο οποίος καθορίστηκε σε 18,6 %. Ο κανονισμός δεν απονέμει καμία εξουσία εκτιμήσεως στις εθνικές αρχές. Αντιθέτως, η εκ μέρους των εθνικών αρχών εκτέλεσή του έχει απολύτως αυτόματο χαρακτήρα. Εξάλλου, η εκτέλεση πραγματοποιείται όχι δυνάμει εσωτερικών παρεμβαλλομένων κανόνων, αλλά δυνάμει της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως και μόνον (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 1979, 118/77, ISO κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 673, σκέψη 26). Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα την προσφεύγουσα.

- 54 Δεύτερον, όσον αφορά την έκταση του αντικειμένου της προσφυγής, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως παρατήρησε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το αντικείμενο της προσφυγής καθορίζεται στην πρώτη σελίδα του δικογράφου της προσφυγής ως εξής: «ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3664/93 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός θίγει την προσφεύγουσα».
- 55 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι όντως η προσφεύγουσα διώκει την ακύρωση του επιδίκου κανονισμού είτε διότι δεν εξαιρέθηκε από την εφαρμογή του δασμού αντιντάμπινγκ είτε διότι ο κανονισμός τής επιβάλλει δασμό υπερβαίνοντα το 11,5 %.
- 56 Επομένως, το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι διώκεται η ακύρωση του κανονισμού μόνο στο μέτρο που ο κανονισμός θίγει την προσφεύγουσα.
- 57 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 58 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων της. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως συνίσταται σε παράβαση του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και σε κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, μη επιφυλάσσοντάς της ατομική μεταχείριση, η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αφενός, παραβίασαν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και, αφετέρου, υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, καθώς και ότι τα εν λόγω όργανα στέρησαν από την προσφεύγουσα το δικαίωμα ακροάσεως. Ως τρίτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται η παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, συνιστάμενη στην επιβολή υπερβολικού δασμού αντιντάμπινγκ.

- 59 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα ότι δεν επιφύλαξαν ατομική μεταχείριση στην προσφεύγουσα. Συνεπώς, οι δύο αυτοί λόγοι ακυρώσεως να εξεταστούν από κοινού.

Επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που συνίστανται σε παράβαση του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και σε κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Η προσφεύγουσα παρατηρεί, προκαταρκτικώς, ότι, όσον αφορά τη θέσπιση δασμών αντιντάμπινγκ, τα κοινοτικά όργανα εφαρμόζουν, από ετών, μια πολιτική η οποία συνίσταται στην άρνηση παροχής ατομικής μεταχειρίσεως στις επιχειρήσεις των χωρών οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς. Ως εκ τούτου, επιβλήθηκε ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ για όλη τη χώρα εφαρμοζόμενος επί όλων των προϊόντων που εξάγονται προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, χωρίς να ληφθούν υπόψη τα περιθώρια ντάμπινγκ που υπολογίστηκαν για κάθε έναν από τους εμπλεκόμενους παραγωγούς ή εξαγωγείς. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή και το Συμβούλιο θεωρούν ότι η θέσπιση διαφοροποιημένων δασμών για τις διάφορες επιχειρήσεις μιας χώρας με κατευθυνόμενη οικονομία θα ενεθάρρυνε το κράτος να παρέμβει και να διοχετεύσει όλες τις εξαγωγές μέσω της εταιρίας επί της οποίας εφαρμόζεται ο χαμηλότερος δασμός.
- 61 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής αντιβαίνει τόσο στο γράμμα όσο και στο πνεύμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα να επιφυλάσσουν ατομική μεταχείριση, ανεξαρτήτως της καταγωγής των προϊόντων, όταν αυτό είναι δυνατόν και, ιδίως, σε περίπτωση που η επιχείρηση συνεργάστηκε πλήρως στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

- 62 Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 13, ορίζει ρητώς ότι οι τιμές εξαγωγής συγκρίνονται με την κανονική αξία για κάθε μία συναλλαγή χωριστά, πράγμα το οποίο οδηγεί αναγκαστικά στην επιβολή δασμού επί ατομικής βάσεως. Η προσφεύγουσα παρατηρεί, στη συνέχεια, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο α', ορίζει το περιθώριο ντάμπινγκ ως το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ο εξατομικευμένος χαρακτήρας αυτής της συγκρίσεως τονίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 9, σύμφωνα με το οποίο, για την πραγματοποίηση έγκυρης συγκρίσεως, γίνονται για κάθε περίπτωση οι κατάλληλες προσαρμογές ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών.
- 63 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ενισχύει ακόμα περισσότερο αυτό το επιχείρημα, καθόσον η υποχρέωση κατονομασίας του προμηθευτή, όταν αυτό είναι δυνατόν, αποσκοπεί στην εξαίρεση μόνον των μη συνεργασθέντων επιχειρηματιών.
- 64 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ έχει έννοια μόνον στο πλαίσιο μιας εξατομικευμένης εφαρμογής των κανόνων. Παρατηρεί ότι η Κίνα, ως κράτος, δεν πωλεί τίποτε. Οι κινεζικές επιχειρήσεις είναι εκείνες που παράγουν και πωλούν, κάθε μία χωριστά, τα προϊόντα τους σε αγοραστές εντός της Κοινότητας.
- 65 Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το σύνολο του συστήματος που θεσπίζει ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ επιβάλλει την παροχή ατομικής μεταχειρίσεως. Ερμηνεύοντας τον κανονισμό κατά διαφορετικό τρόπο, η Επιτροπή και το Συμβούλιο υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη. Με τη στάση τους, στέρησαν από την προσφεύγουσα το δικαίωμα της νόμιμης άμυνας.
- 66 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, έστω και στο πλαίσιο της αμφισβητούμενης αυτής πολιτικής, η Επιτροπή και το Συμβούλιο όφειλαν να της επιφυλάξουν την ατομική μεταχείριση.

67 Συναφώς, παρατηρεί ότι, σε προγενέστερες υποθέσεις που αφορούσαν προϊόντα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η βαλλόμενη πολιτική εφαρμόστηκε κατά δικαιότερο τρόπο. Ως παράδειγμα αναφέρει τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2093/91 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές εγχρώμων συσκευών λήψεως για την τηλεόραση με μικρή οθόνη, καταγωγής Χονγκ Κονγκ και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και περί οριστικής είσπραξης του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 195, σ. 1), με τον οποίο δεν επιφυλάχθηκε ατομική μεταχείριση στους Κινέζους εξαγωγείς για τον λόγο ότι ήταν μέλη του εμπορικού επιμελητηρίου εξαγωγέων φωνογραφικών και βιντεοφωνικών προϊόντων της Κίνας, το οποίο έλεγχε αυστηρά όλες τις εξαγωγές και στο οποίο ήταν υποχρεωμένοι να εγγραφούν όλοι οι εξαγωγείς, εξαιρουμένων των μικτών επιχειρήσεων οι οποίες ήταν ελεύθερες να εξάγουν τα προϊόντα τους ανεξάρτητα, καθώς και για τον λόγο ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, όλοι οι εξαγωγείς εκπροσωπήθηκαν από το εμπορικό επιμελητήριο και δεν εξατομικεύθηκαν οι απόψεις καθενός από αυτούς. Η προσφεύγουσα μνημονεύει επίσης τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3836/91 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές διυδροστρεπτομυκίνης, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 362, σ. 1), με τον οποίο δεν επιφυλάχθηκε ατομική μεταχείριση διότι οι εξαγωγείς εκπροσωπούνταν από ένα και το αυτό εμπορικό επιμελητήριο και δεν ήταν σε θέση να αποδείξουν ότι δεν ελέγχονταν από το κράτος, καθώς και διότι δεν είχαν τη δυνατότητα να μεταφέρουν τα κέρδη τους εκτός Κίνας.

68 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα μνημονεύει δύο άλλες υποθέσεις, στις οποίες παρασχέθηκε ατομική μεταχείριση. Στην πρώτη, επρόκειτο για τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2904/91 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 1991, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων νημάτων από πολυεστέρα (συνθετικές μη συνεχείς ίνες), καταγωγής Ταϊβάν, Ινδονησίας, Ινδίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Τουρκίας, και την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές των εν λόγω νημάτων καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 276, σ. 7). Κατά την προσφεύγουσα, παρασχέθηκε ατομική μεταχείριση σε έναν από τους εξαγωγείς με το αιτιολογικό ότι η επιχείρηση «δύναται να διαμορφώνει ελεύθερα τις τιμές εξαγωγής της και να μεταβιβάζει τα εισπραττόμενα κέρδη στους αλλοδαπούς μετόχους της, με την προϋπόθεση ότι τηρούνται ορισμένες διοικητικές απαιτήσεις». Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι ο εν λόγω εξαγωγέας είχε το καθεστώς κοινής επιχειρήσεως συσταθείσας από εταίρους από την Κίνα και από το Χονγκ Κονγκ και ότι ο εταίρος από το Χονγκ Κονγκ συνδεόταν με όμιλο επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση, η προσφεύγουσα αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3091/91 του

Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 1991, περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιντεοταινιών σε κασέτες, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και περί της οριστικής είσπραξης του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 293, σ. 2), με τον οποίο παρασχέθηκε ατομική μεταχείριση στους συνεργασθέντες Κινέζους εξαγωγείς. Στην υπόθεση εκείνη, οι εξαγωγείς ήσαν, κατά την προσφεύγουσα, κοινές επιχειρήσεις αλλοδαπών κεφαλαίων και είχαν τη δυνατότητα να καθορίζουν τις τιμές εξαγωγής τους εντελώς ανεξάρτητα και, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων διοικητικών απαιτήσεων, να μεταβιβάζουν στους αλλοδαπούς μετόχους τους τα κέρδη που πραγματοποιούσαν στην Κίνα.

69 Όσον αφορά την ανεξαρτησία της, η προσφεύγουσα φρονεί ότι ανταποκρίνεται στα κριτήρια που έχουν καθορίσει τα κοινοτικά όργανα με τους προγενέστερους κανονισμούς και τα οποία περιγράφονται επίσης σε υπόμνημα της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 1992. Συναφώς, υποστηρίζει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, υπήρξε ο μοναδικός εξαγωγέας που συνεργάστηκε, γεγονός το οποίο την εξατομικεύει έναντι όλων των άλλων εξαγωγέων, ότι εκπροσωπήθηκε από τον δικό της δικηγόρο καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας και ότι απολαύει πλήρους ανεξαρτησίας έναντι του κινεζικού κράτους. Ισχυρίζεται, ιδίως, ότι είναι απολύτως ελεύθερη να εξάγει εμπορεύματα, να καθορίζει τις τιμές εξαγωγής και να μεταβιβάζει τα κέρδη της στους μετόχους της.

70 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι είναι εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο του Χονγκ Κονγκ, ότι κανένας από τους μετόχους της δεν έχει σχέση με το κινεζικό κράτος και ότι οι κινεζικές αρχές δεν ασκούν καμία επιρροή, εν τοις πράγμασι, στις συναλλαγές του εργοστασίου της προσφεύγουσας που βρίσκεται στην Κίνα, έστω και αν το εργοστάσιο αυτό δημιουργήθηκε με τη σύμφωνη γνώμη των κινεζικών αρχών. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι σ' αυτήν ανήκουν τα μηχανήματα, αυτή παρέχει τις πρώτες ύλες και αυτή διευθύνει το εργοστάσιο.

71 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι συμφωνίες που έχει συνάψει με τις κινεζικές αρχές, οι οποίες συνεβλήθησαν ως Baoan County Xinan Town Tiegang Economic Development Company (στο εξής: Baoan Company), επιβεβαιώνουν την ανεξαρτησία της. Κατά την προσφεύγουσα, οι συμφωνίες προβλέπουν ειδικά ότι η προσφεύγουσα διορίζει τον διευθυντή του εργοστασίου, τα στελέχη των λογιστικών και οικονομικών υπηρεσιών, καθώς και το προσωπικό διοικήσεως και αποθήκης, που είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση και τον οικονομικό

έλεγχου του εργοστασίου. Επιπλέον, μολονότι οι συμφωνίες προβλέπουν ότι η Baoan Company μπορεί να διορίζει προσωπικό για την από κοινού διεύθυνση του εργοστασίου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει, στην πράξη, πλήρη έλεγχο όσον αφορά τα άτομα που επιθυμεί ή δεν επιθυμεί πλέον να απασχολεί. Οι κινεζικές αρχές ασκούν επί των λοιπών θεμάτων απασχολήσεως θεωρητική επιρροή, στο μέτρο που, εφόσον διαπιστώνουν ότι το ύψος των αποδοχών υπερβαίνει το ύψος του επιβαλλομένου κατώτατου μισθού, εγκρίνουν τις συμβάσεις εργασίας που συνάπτει η προσφεύγουσα, πράγμα το οποίο, κατά την προσφεύγουσα, δεν διαφέρει ουσιωδώς από την επιρροή που ασκούν οι κρατικές αρχές στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

- 72 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι κινεζικές αρχές δεν μπορούν, προκειμένου να καταστρατηγήσουν τα μέτρα καταπολεμήσεως του ντάμπινγκ, να την αναγκάσουν να εξαγάγει προϊόντα που έχουν κατασκευαστεί σε άλλο μέρος της Κίνας ή να την υποχρεώσουν να αυξήσει την παραγωγική της ικανότητα. Υποστηρίζει ότι τα κέρδη της πραγματοποιούνται στο Χονγκ Κονγκ και ότι είναι ελεύθερη να μεταφέρει τις δραστηριότητες παραγωγής της εκτός Κίνας. Κατά την προσφεύγουσα, το κινεζικό κράτος δεν ελέγχει το εξωτερικό εμπόριο. Οι κινεζικές επιχειρήσεις ενεργούν στην αγορά ακριβώς όπως και οι κοινοτικές επιχειρήσεις.
- 73 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η άποψη του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα παρεμβάσεως του κράτους στο εξωτερικό εμπόριο, δεν λαμβάνει υπόψη την κυριαρχία του κράτους, το οποίο, στην πράξη, συνιστά μια ανώτατη αρχή, ενεργούσα με πολιτικά κριτήρια, και το οποίο έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει στον εμπορικό τομέα.
- 74 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εν πάση περιπτώσει, για να θεωρηθεί ότι υφίσταται κρατικός έλεγχος, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν όχι απλώς να θεωρήσουν την ύπαρξη του δεδομένη κατά τεκμήριο αλλά και να την αποδείξουν.
- 75 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας τον επίδικο κανονισμό στηρίζοντάς τον σε εσφαλμένο σκεπτικό και χωρίς να λάβει υπόψη του ουσιώδη στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Η πλάνη αυτή συνιστά κατά-

- χρηση εξουσίας και στερεί από την προσφεύγουσα το δικαίωμα ακροάσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επικύρωση της συλλογιστικής της Επιτροπής από το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό καταδεικνύει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά το ζήτημα της παροχής ατομικής μεταχειρίσεως.
- 76 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τρίτον, ότι, δεδομένου ότι η μεταχείριση που της επιφυλάχθηκε στην υπό κρίση περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στην προηγούμενη πρακτική της Επιτροπής, ο επίδικος κανονισμός συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 77 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι προς αιτιολόγηση της μη παροχής ατομικής μεταχειρίσεως προβλήθηκε το ενδεχόμενο καταστρατηγήσεως των μέτρων καταπολεμήσεως του ντάμπινγκ αποτελεί παραβίαση των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα δε των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ασφάλειας δικαίου, και συνιστά κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων. Το κατάλληλο μέσο για την καταπολέμηση των καταστρατηγήσεων συνίσταται, κατά την προσφεύγουσα, είτε στην εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων κατά της καταστρατηγήσεως, είτε στη θέσπιση ειδικών προς τούτο διατάξεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η αιτιολογία αυτή δεν ευσταθεί, καθόσον και το κεφαλαιοκρατικό οικονομικό σύστημα λειτουργεί κατά τον ίδιο τρόπο. Ο επιχειρηματίας στον οποίο επιβάλλεται ο χαμηλότερος δασμός είναι λογικό να πραγματοποιεί τις περισσότερες εξαγωγές.
- 78 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ δεν απαιτεί από τα όργανα της Κοινότητας να επιφυλάσσουν στους εξαγωγείς ατομική μεταχείριση. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ προκύπτει ότι κάθε διαδικασία αντιντάμπινγκ αφορά τις εξαγωγές που προέρχονται από μία ή περισσότερες χώρες και όχι τις εξαγωγές μιας ή περισσότερων εταιριών λαμβανομένων μεμονομένως.
- 79 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, επίσης, ότι δεν υπάρχει καμία διάταξη στον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ η οποία να προβλέπει ότι για κάθε εξαγωγή πρέπει να υπολογίζονται ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ. Αντιθέτως, θεωρεί ότι, από διατάξεις του κανονισμού και, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 16,

παράγραφος 1, προκύπτει ότι γενικός κανόνας είναι η επιβολή δασμών σε επίπεδο χώρας και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να υπάρχουν αποχρώντες λόγοι για την παροχή ατομικής μεταχείρισης. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι εταιρία εγκατεστημένη στο Χονγκ Κονγκ δεν αποτελεί αποχρώντα λόγο, καθόσον ο επίδικος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη του το γεγονός αυτό· αφορά όλες τις εξαγωγές του επίδικου προϊόντος από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

80 Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι η μέθοδος επιβολής εξατομικευμένων δασμών προσφέρει συχνά την αποτελεσματικότερη και την πλέον ισόρροπη προστασία έναντι μιας ζημιογόνου πρακτικής ντάμπινγκ και ότι, όταν τα περιθώρια του ντάμπινγκ και τα περιθώρια της ζημιάς ποικίλλουν αναλόγως της πηγής, η επιβολή ενιαίου δασμού για όλη τη χώρα οδηγεί στη θέσπιση δασμού ο οποίος είναι συγχρόνως υπερβολικά προστατευτικός έναντι των εξαγωγέων των οποίων τα περιθώρια είναι μικρά και ελάχιστα προστατευτικός έναντι των εξαγωγέων των οποίων τα περιθώρια είναι μεγαλύτερα. Ωστόσο, όσον αφορά τις εξαγωγές που προέρχονται από χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η επιβολή ενιαίου δασμού για όλη τη χώρα αποτελεί το πλέον ενδεδειγμένο μέτρο. Συναφώς, το Συμβούλιο παρέμπει στους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 11 έως 18 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού, απ' όπου προκύπτει ότι η ανεξαρτησία του εξαγωγέα δεν είναι το μόνο ούτε το σημαντικότερο από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.

81 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ προβλέπει απλώς ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ πρέπει, κατά πάσα περίπτωση, να αναφέρουν τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και, εάν αυτό είναι δυνατόν, τα ονόματα των προμηθευτών. Όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 13, του κανονισμού, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το κείμενο των διατάξεων αυτών δεν υποχρεώνει τα όργανα της Κοινότητας να επιβάλλουν εξατομικευμένους δασμούς αντιντάμπινγκ.

82 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, στην υπό κρίση περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να τύχει ατομικής μεταχείρισης. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι δεν αποδείχθηκε ότι η προσφεύγουσα είναι ελεύθερη να ενεργεί με ανεξαρτησία έναντι του κινεζικού κράτους (βλ. σημείο 18 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Επιπλέον, κατά το Συμβούλιο, το ζήτημα της ανεξαρτησίας ενός εξαγωγέα δεν αποτελεί το μόνο ούτε το σημαντικότερο στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να κριθεί κατά πόσον στον εξαγωγέα αυτόν πρέπει να επιφυλαχθεί ατομική μεταχείριση. Ένα σημα-

ντικότερο στοιχείο που πρέπει να εξετάζεται είναι η δυνατότητα του κράτους να ρυθμίζει το εξωτερικό εμπόριο και να τροποποιεί τους ισχύοντες κανόνες. Το κινεζικό κράτος μπορεί, κατά το Συμβούλιο, ανά πάσα στιγμή να ασκεί έλεγχο επί όλων των επιχειρηματιών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, τροποποιώντας την εξαγωγική του πολιτική, καθώς και να κατευθύνει τις εξαγωγές μέσω ορισμένων εταιριών.

- 83 Συγκεκριμένα, καιτοι ο κρατικός έλεγχος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχει κάπως μετριαστεί και οι κινεζικές εξαγωγικές εταιρίες απολαύουν σήμερα ορισμένης ανεξαρτησίας, η κατάσταση που επικρατεί στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν μπορεί να συγκριθεί με εκείνη που επικρατεί σε χώρες με οικονομία αγοράς, όπου υπάρχουν εντελώς ανεξάρτητες εταιρίες.
- 84 Συναφώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η οργάνωση του εξωτερικού εμπορίου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας διαφέρει από πολλές απόψεις από την οργάνωση του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι οι τιμές των προϊόντων που κατασκευάζονται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν καθορίζονται κατά κανόνα από τις δυνάμεις της αγοράς. Κατά το Συμβούλιο, υπάρχουν, για ορισμένα πολύ σημαντικά προϊόντα, «επιτακτικά προγράμματα» τα οποία περιλαμβάνουν δεσμευτικούς κανόνες και, για λιγότερο σημαντικά προϊόντα, «ενδεικτικά προγράμματα» τα οποία περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά την παραγωγή και τη διανομή του συγκεκριμένου προϊόντος. Τα προγράμματα αυτά καθορίζουν, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των προϊόντων των οποίων η παραγωγή ανατίθεται στις εν λόγω επιχειρήσεις και τα οποία μπορούν να εξάγονται από τις επιχειρήσεις αυτές. Το Συμβούλιο αναφέρει, στη συνέχεια, ότι, για την εξαγωγή προϊόντων, είναι απαραίτητη η λήψη αδειας εξαγωγής. Η άδεια αυτή χορηγείται από το κράτος, το οποίο μπορεί να την ανακαλέσει οποτεδήποτε. Το Συμβούλιο αναφέρει, τέλος, ότι το νομικό πλαίσιο που ισχύει για τις εμπορικές συναλλαγές στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν μπορεί να συγκριθεί με τα συστήματα που ισχύουν εντός της Κοινότητας. Η θεμελιώδης διαφορά απορρέει από την ύπαρξη, στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, μυστικών νόμων, νόμων που δεν δημοσιεύονται, στους οποίους οι αλλοδαποί δεν έχουν πρόσβαση και οι οποίοι αφορούν ιδίως τις εξωτερικές οικονομικές σχέσεις και το εξωτερικό εμπόριο. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι ο έλεγχος του εξωτερικού εμπορίου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ασκείται, κατά μεγάλο μέρος, μέσω προσωπικών σχέσεων. Μία από τις ακολουθούμενες πρακτικές συνίσταται στην προώθηση, σε υψηλόβαθμες θέσεις στις διάφορες εταιρίες, υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικού Εμπορίου και Οικονομικής Συνεργασίας, οι οποίοι καλούνται, προκειμένου να διατηρούν τις θέσεις τους, να ακολουθούν τις οδηγίες του Υπουργείου.

- 85 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, στην υπό κρίση περίπτωση, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί κατά πόσον είναι ακριβείς οι δηλώσεις της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τις οποίες δεν υφίσταται καμία επιρροή εν τοις πράγμασι και ότι ουδέποτε υπήρξε κρατική ανάμειξη στις δραστηριότητές της. Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που έχει σημασία είναι η δυνατότητα παρεμβάσεως του κράτους.
- 86 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η συμφωνία που συνήφθη στις 28 Ιανουαρίου 1988 μεταξύ της προσφεύγουσας και της Shenzhen Baoan Foreign Company προβλέπει ότι η τελευταία θα θέσει στη διάθεση της πρώτης το εργοστάσιο και τους εργάτες που θα είναι επιφορτισμένοι με την παραγωγή και θα κατασκευάζει τα προϊόντα τα οποία θα παραδίδει στην προσφεύγουσα. Στη συνέχεια, η συμφωνία που συνήφθη στις 20 Ιανουαρίου 1988 μεταξύ της Baoan Company και της προσφεύγουσας παρέχει, κατά το Συμβούλιο, στην Baoan Company το δικαίωμα διορισμού του διευθυντή της επιχειρήσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα, με επιστολή που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 5 Μαΐου 1993, αναγνώρισε ότι η Baoan Company «υποχρεούται να λάβει άδεια από το Baoan County Industrial and Commerce Executive Management Council, που αποτελεί κυβερνητικό φορέα». Στην εν λόγω επιστολή διευκρινιζόταν επίσης ότι οι συμφωνίες μεταξύ της προσφεύγουσας και της Baoan Company διέπονται από την «κανονιστική ρύθμιση της Γενικής Διοικήσεως Τελωνείων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας σχετικά με τον έλεγχο των επιχειρήσεων μεταποίησης και συναρμολογήσεως όσον αφορά τα αλλοδαπά στοιχεία των προϊόντων», της 10ης Σεπτεμβρίου 1987, η οποία, κατά το Συμβούλιο, προβλέπει την εκ μέρους του κράτους άσκηση διαρκούς ελέγχου επί των εργοστασίων του είδους του εργοστασίου της προσφεύγουσας.
- 87 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι εγκατεστημένη στο Χονγκ Κονγκ δεν σημαίνει ούτε ότι δεν υπόκειται στον έλεγχο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ούτε ότι αποτελεί αντικείμενο διαφορετικής αξιολογήσεως. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν η προσφεύγουσα θεωρηθεί ότι δεν υπόκειται στον άμεσο έλεγχο του κράτους, τα επίδικα προϊόντα κατασκευάζονται εντός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η οποία ασκεί πάντοτε σημαντικό έλεγχο επί εταιριών όπως η Shenzhen Baoan Foreign Company και η Baoan Company.
- 88 Το Συμβούλιο υποστηρίζει επίσης ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, θα ήταν σχετικά εύκολο για το κράτος να κάνει χρήση της δυνατότητας καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ (βλ. σημείο 17 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Θα αρκούσε να διοχετεύει τις παραδόσεις των λευκωμάτων φωτογραφιών που εξάγονται προς την Κοινότητα μέσω της προσφεύγουσας, ανεξαρτήτως του τόπου κατασκευής τους.

- 89 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, στη συνέχεια, ότι η προσέγγιση των κοινοτικών οργάνων, ως προς την παροχή ατομικής μεταχειρίσεως, έχει μεταβληθεί όσον αφορά τις περιπτώσεις εισαγωγών από χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αναφέρονται στην προηγούμενη πρακτική των οργάνων και στο εσωτερικό υπόμνημα της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 1992 είναι αλυσιτελή.
- 90 Τέλος, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη του όλα τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα όσον αφορά τόσο την παροχή ατομικής μεταχειρίσεως όσο και τα λοιπά κρίσιμα ζητήματα.
- 91 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, εξήγησε ότι ο λόγος για τον οποίο τα κοινοτικά όργανα μετέβαλαν άποψη όσον αφορά την παροχή ατομικής μεταχειρίσεως στους εξαγωγείς της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας συνίσταται στο ότι, αρχικά, επέδειξαν ίσως κάποια ευπιστία όσον αφορά τη φύση της καταστάσεως που επικρατεί στη χώρα αυτή, μόνον δε κατά τα τελευταία έτη κινήθηκαν πολυάριθμες διαδικασίες αντιντάμπινγκ όσον αφορά κινεζικά προϊόντα. Κατά την Επιτροπή, η αρχική πολιτική δεν ελάμβανε υπόψη τον υψηλό βαθμό ελέγχου που υπήρχε και εξακολουθεί να υφίσταται, έστω και αν ο έλεγχος αυτός δεν είναι τόσο εκτεταμένος όσο παλαιότερα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί της επιβολής ενιαίου δασμού αντιντάμπινγκ

- 92 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ δεν απαγορεύει την επιβολή ενιαίου δασμού αντιντάμπινγκ για τις χώρες κρατικού εμπορίου. Πράγματι, το άρθρο 2, παράγραφος 5, αναφέρει απλώς τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται η κανονική αξία στις

περιπτώσεις εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς. Το άρθρο 2, παράγραφος 9, που αφορά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με την τιμή εξαγωγής, αναφέρεται μόνο στη συγκρισιμότητα των τιμών και στις προσαρμογές που επιβάλλονται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές που επιδρούν επί της συγκρισιμότητας αυτής. Από το άρθρο 2, παράγραφος 13, προκύπτει ότι, όταν οι τιμές ποικίλλουν, οι τιμές εξαγωγής συγκρίνονται κανονικά με την κανονική αξία για κάθε μία συναλλαγή χωριστά, πράγμα το οποίο — αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα — δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να θεσπιστεί ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ. Εξάλλου, στην υπό κρίση περίπτωση, η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής συγκρίθηκαν με βάση την κάθε συναλλαγή (βλ. σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 14, είναι μεν αληθές ότι η διάταξη αυτή ορίζει το περιθώριο ντάμπινγκ ως το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής (στοιχείο α'), πλην όμως προβλέπει ότι, «όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, μπορούν να ορίζονται σταθμισμένοι μέσοι όροι» (στοιχείο β').

- 93 Τέλος, το άρθρο 13, παράγραφος 2, ορίζει ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ «αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλόμενου δασμού, το συγκεκριμένο προϊόν, τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, το όνομα του προμηθευτή, αν αυτό είναι δυνατό, και τα αίτια στα οποία στηρίζονται». Συναφώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, τόσο από την οικονομία όσο και από το αντικείμενο της διατάξεως αυτής, προκύπτει μεν ότι η υποχρέωση μνημονεύσεως του ονόματος του προμηθευτή στους κανονισμούς αντιντάμπινγκ συνεπάγεται καταρχήν υποχρέωση καθορισμού ειδικού δασμού αντιντάμπινγκ για κάθε προμηθευτή, πλην όμως θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το καίμενο της διατάξεως αυτής διευκρινίζει ότι το όνομα του προμηθευτή αναφέρεται μόνον «αν αυτό είναι δυνατό». Συνεπώς, ο νομοθέτης περιόρισε εκουσίως την υποχρέωση μνημονεύσεως του ονόματος του προμηθευτή και, ως εκ τούτου, την υποχρέωση καθορισμού ειδικού δασμού αντιντάμπινγκ για κάθε προμηθευτή μόνο στις περιπτώσεις όπου ο επακριβής αυτός καθορισμός είναι δυνατός.

- 94 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εφαρμόζοντας την αμφισβητούμενη πολιτική, τα κοινοτικά όργανα δεν προέβησαν σε εσφαλμένη ερμηνεία της εκφράσεως «αν αυτό είναι δυνατό». Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν είναι δυνατόν να αναφέρεται το όνομα κάθε προμηθευτή όταν, προς αποτροπή του κινδύνου καταστρατηγήσεως του μέτρου επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, είναι αναγκαία η επιβολή ενιαίου δασμού για όλη τη χώρα. Αυτό ισχύει

κυρίως όταν, προκειμένου για χώρα κρατικού εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα, κατόπιν εξετάσεως της καταστάσεως των εμπλεκομένων εξαγωγέων, δεν είναι πεπεισμένα ότι οι εξαγωγείς αυτοί απολαύουν ανεξαρτησίας έναντι του κράτους.

- 95 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η βαλλόμενη πολιτική δεν αντιβαίνει επίσης στον σκοπό και στο γράμμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Πράγματι, σκοπός του κανονισμού αντιντάμπινγκ είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία της Κοινότητας από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Όσον αφορά το πνεύμα του κανονισμού, από τις διάφορες διατάξεις προκύπτει ότι η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής πρέπει κανονικά να καθορίζονται χωριστά για κάθε εξαγωγή. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να το πράττουν σε κάθε περίπτωση, ούτε ότι είναι υποχρεωμένα να επιβάλλουν ιδιαίτερο δασμό αντιντάμπινγκ για κάθε εξαγωγή. Το πνεύμα του κανονισμού αφήνει ευρεία διακριτική ευχέρεια στα κοινοτικά όργανα προκειμένου αυτά να αποφασίζουν πότε η πλέον ενδεδειγμένη λύση είναι η επιφύλαξη ατομικής μεταχείρισεως στους ενδιαφερομένους εξαγωγείς. Αυτό προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', και από το άρθρο 13, παράγραφος 2, τα οποία παρέχουν στα κοινοτικά όργανα τη δυνατότητα να καθορίσουν ένα σταθμισμένο μέσον όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ και, επομένως, ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για όλη τη χώρα και να επιβάλουν ενιαίο δασμό αντιντάμπινγκ για τη χώρα αυτή.
- 96 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι μια πολιτική η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή ενιαίου δασμού αντιντάμπινγκ για όλη τη χώρα δεν αντιβαίνει ούτε στο γράμμα ούτε στον σκοπό ούτε στο πνεύμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, αν η εν λόγω πολιτική είναι απαραίτητη προκειμένου να προστατευθεί η Κοινότητα από μια πρακτική ντάμπινγκ και από τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως των μέτρων άμυνας κατά της πρακτικής αυτής.
- 97 Στη συνέχεια, πρέπει να εξεταστεί αν, στην υπό κρίση περίπτωση, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να επιφυλάξουν ατομική μεταχείριση στην προσφεύγουσα.
- 98 Προκαταρκτικώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι το ζήτημα του κατά πόσον ένας εξαγωγέας από χώρα κρατικού εμπορίου ασκεί τη δραστηριότητά του κατά τρόπον επαρκώς ανεξάρτητο έναντι του κράτους ώστε να του επιφυλαχθεί ατομική μεταχείριση προϋποθέτει την εκτίμηση πολυπλόκων πραγμα-

τικών καταστάσεων οικονομικής, πολιτικής και νομικής φύσεως. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, όσον αφορά τα πολύπλοκα οικονομικά ζητήματα, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 131) και ότι ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών, ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 21, και της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 63). Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τις νομικής και πολιτικής φύσεως πραγματικές καταστάσεις που συνέβησαν στη συγκεκριμένη χώρα, τις οποίες οφείλουν να εκτιμήσουν τα κοινοτικά όργανα προκειμένου να καθορίσουν αν ένας εξαγωγέας ενήργησε κατά τρόπο επαρκώς ανεξάρτητο έναντι των αρχών της χώρας κρατικού εμπορίου ούτως ώστε να του επιφυλάξουν ατομική μεταχείριση.

99 Από την επιστολή της 5ης Μαΐου 1993 προκύπτει ότι η Baoan Company είναι συνεταιριστική εταιρία, με ίδια νομική προσωπικότητα, συγκροτούμενη από τα μέλη της Tiegang Villagers' Committee, κοινοπραξίας των γεωκτημόνων της κοινότητας Tiegang. Η εν λόγω κοινοπραξία έχει ως σκοπό την προώθηση της αναπτύξεως της κοινότητας αυτής μέσω αλλοδαπών επενδύσεων. Η Baoan Company έχει λάβει από το Baoan County Industrial and Commerce Executive Management Council, που είναι κυβερνητικός φορέας, άδεια η οποία της παρέχει τη δυνατότητα ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων.

100 Σύμφωνα με την ίδια αυτή επιστολή, η Baoan County Foreign Trade Company, η οποία διαθέτει ίδια νομική προσωπικότητα, έχει, μεταξύ άλλων, ως αποστολή την επιτήρηση των εκ μέρους αλλοδαπών επενδυτών εισαγωγών πρώτων υλών και των επακολούθων εξαγωγών των τελικών προϊόντων στα οποία είναι ενσωματωμένες οι εν λόγω πρώτες ύλες. Η Baoan County Foreign Trade Company επιβλέπει την εκτέλεση των διακανονισμών εισαγωγής, αναλόγων του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως που ισχύει εντός της Κοινότητας, που διέπουν το εργοστάσιο στο οποίο παράγει τα προϊόντα της η προσφεύγουσα. Οι διακανονισμοί αυτοί εγκρίνονται εκ των προτέρων από την Baoan County Foreign Economic Committee, κυβερνητικό φορέα υπεύθυνο για την έγκριση των αλλοδαπών επενδύσεων εντός του διοικητικού διαμερίσματος του Baoan και στον οποίο ανήκει η Baoan County Foreign Trade Company.

- 101 Στη συνέχεια, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η παραγωγή που πραγματοποιεί η προσφεύγουσα στην Κίνα, στο εργοστάσιο της Five Brothers Stationery Manufacturer, διέπεται από τη συμφωνία της 20ής Ιανουαρίου 1988 και από δύο συμπληρωματικές συμφωνίες της 2ας Ιανουαρίου 1991 και της 18ης Ιανουαρίου 1992, που έχουν συναφθεί μεταξύ της προσφεύγουσας και της Baoan Company. Στην προσφυγή επισυνάπτονται οι τρεις αυτές συμφωνίες, καθώς και μία τέταρτη συμφωνία της 28ης Ιανουαρίου 1988, η οποία, σύμφωνα με το κείμενό της, συνάφθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και της Shenzhen Baoan Foreign Company, ενεργούσας από κοινού με την Baoan County Xinan Town Tiegang Village Five Brothers Stationery Manufacturer.
- 102 Με τη συμφωνία της 20ής Ιανουαρίου 1988, η Baoan Company ανέλαβε την υποχρέωση να κατασκευάσει εργοστάσιο σύμφωνα με τα σχέδια που θα της παρείχε η προσφεύγουσα, το οποίο, στη συνέχεια, θα εκμίσθωνε με σύμβαση leasing στην προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύει τα μηχανήματα, την αναγκαία πρώτη ύλη και τα αναγκαία πρόσθετα υλικά παραγωγής και να καταβάλλει το μίσθωμα, τους μισθούς, τους λογαριασμούς νερού και ηλεκτρικού ρεύματος, καθώς και τους φόρους. Το άρθρο 1 του τμήματος VII της εν λόγω συμφωνίας ορίζει ότι η Baoan Company διορίζει τον διευθυντή του εργοστασίου και το προσωπικό οικονομικής διαχείρισης, διοικητικών υπηρεσιών και λογιστηρίου που είναι αναγκαίο για τη διεύθυνση του εργοστασίου από κοινού με το προσωπικό που διορίζει η προσφεύγουσα. Η Baoan Company αναλαμβάνει την υποχρέωση να επικουρεί την προσφεύγουσα όσον αφορά τις διαδικασίες εισαγωγής και εξαγωγής. Το επιφορτισμένο με τη διαχείριση και τη διοίκηση προσωπικό, το «management personnel», το οποίο διορίζεται από την Baoan Company, πρέπει, πριν από την πρόσληψη, να υποβάλλεται στην εξέταση προσλήψεως προσωπικού της προσφεύγουσας. Το εργατικό προσωπικό που έχει ανάγκη η προσφεύγουσα υποβάλλεται στην εξέταση προσλήψεως αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών.
- 103 Οι δύο συμπληρωματικές συμφωνίες αφορούν κατ' ουσίαν τη χρηματοδότηση της κατασκευής, το μίσθωμα και αυτή καθαυτήν την κατασκευή του εργοστασίου.
- 104 Όσον αφορά τη συμφωνία της 28ης Ιανουαρίου 1988, παρατηρείται ότι φαίνεται να συνάφθηκε με άλλη επιχείρηση και όχι με την Baoan Company και ότι το περιεχόμενό της φαίνεται διαφορετικό από εκείνο της συμφωνίας της 20ής Ιανουαρίου 1988. Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι ο ισχυρισμός της

προσφεύγουσας ότι η ίδια διορίζει τον διευθυντή του εργοστασίου, τα στελέχη των λογιστικών και οικονομικών υπηρεσιών, καθώς και το προσωπικό διοικήσεως και αποθήκης, που είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση και τον οικονομικό έλεγχο του εργοστασίου, στηρίζεται στη συμφωνία της 28ης Ιανουαρίου 1988, τμήμα Ι. Από τη σκέψη 102 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι ο ισχυρισμός αυτός αντιφάσκει προς το άρθρο 1 του τμήματος VII της συμφωνίας της 20ής Ιανουαρίου 1988. Πρέπει, επίσης, να παρατηρηθεί ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν απάντησε στην ερώτηση του Πρωτοδικείου όσον αφορά την έννοια της συμφωνίας της 28ης Ιανουαρίου 1988 σε σχέση προς τη συμφωνία της 20ής Ιανουαρίου 1988. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι από τις απαντήσεις των κοινοτικών οργάνων σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, οι οποίες δεν αντικρούστηκαν από την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν φαίνεται να έλαβε αντίγραφο της συμφωνίας της 28ης Ιανουαρίου 1988 κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

105 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, επίσης, ότι, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό, η επιστολή της 5ης Μαΐου 1993 επίσης παραπέμπει σε συμφωνία συναφθείσα μεταξύ της Baoan County Foreign Economic Committee και της Tiegang Villagers' Committee και καθορίζουσα τον τρόπο και τους όρους με τους οποίους θα μπορούσε να επιτευχθεί προσέλκυση αλλοδαπών επενδύσεων στην περιοχή. Κατά την προσφεύγουσα, η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί δημόσιο έγγραφο και, για τον λόγο αυτόν, δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

106 Διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από την ανωτέρω εξέταση, οι σχέσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και του κινεζικού κράτους πρέπει να χαρακτηρισθούν ως αρκετά αόριστες και συγκεχυμένες, έστω και αν δεν ληφθεί υπόψη η επιπλέον ασάφεια που προσθέτει η συμφωνία της 28ης Ιανουαρίου 1988. Όπως παρατηρεί η Επιτροπή στον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημείο 18 των αιτιολογικών σκέψεων), από την εξέταση αυτή δεν καταδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα δεν υφίσταται πράγματι την επιρροή των κινεζικών αρχών. Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι ούτε οι συμφωνίες μεταξύ της προσφεύγουσας και της Baoan Company ούτε η περιγραφή που περιέχεται στην επιστολή της 5ης Μαΐου 1993 επιτρέπουν να συναχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα όσον αφορά τον έλεγχο που ασκείται πραγματικά επί της Baoan Company εκ μέρους του Baoan County Industrial and Commerce Executive Management Council, καθώς και όσον αφορά τον έλεγχο τον οποίο ασκεί η Baoan County Foreign Committee, μέσω της Baoan County Foreign Trade Company, επί της Five Brothers Stationery Manufacturer. Ο ρόλος τον οποίο διαδραματίζει η Tiegang Villagers' Committee παραμένει επίσης συγκεχυμένος. Επιπλέον,

πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η συμφωνία της 20ής Ιανουαρίου 1988 παρέχει στην Baoan Company μια όχι αμελητέα δυνατότητα ασκήσεως επιρροής επί της παραγωγής της Five Brothers Stationery Manufacturer.

- 107 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται και από δύο πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στην επιστολή της 5ης Μαΐου 1993. Πρώτον, από την επιστολή αυτή προκύπτει ότι, δεδομένου ότι οι συμφωνίες μεταξύ της προσφεύγουσας και της Baoan Company δεν περιέχουν ρήτρα διαιτησίας, και εφόσον δεν έχει συναφθεί μεταγενέστερη σύμβαση διαιτησίας, οι συμβαλλόμενοι οφείλουν, σε περίπτωση διαφωνίας, να υποβάλουν τη διαφορά σε «people's court» στην Κίνα. Δεύτερον, με την επιστολή αυτή, ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να «bear in mind that the environment in which the arrangements for Climax's production in China have been set up is rather different from those generally prevailing in western countries, and it may not always be possible to provide answers with the degree of legal precision to which you may be accustomed» (να «έχει υπόψη της ότι το περιβάλλον στο πλαίσιο του οποίου συνάφθηκαν οι συμφωνίες σχετικά με την παραγωγή της Climax στην Κίνα είναι αρκετά διαφορετικό από το περιβάλλον που επικρατεί συνήθως στις δυτικές χώρες και ότι μπορεί να μην είναι πάντοτε δυνατό να παρασχεθούν απαντήσεις με τον βαθμό νομικής ακρίβειας στον οποίο ασφαλώς η Επιτροπή είναι συνηθισμένη»).
- 108 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, για τους λόγους τους οποίους εκθέτει η Επιτροπή στα σημεία 15 και 16 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού (βλ. ανωτέρω σκέψεις 18 και 19), η σημερινή κατάσταση στην Κίνα καθιστά ακόμα δυσκολότερη, αν όχι αδύνατη, την κρίση περί του αν μια κινεζική ή αλλοδαπή επιχείρηση, η οποία κατασκευάζει προϊόντα στην Κίνα, είναι πράγματι ανεξάρτητη έναντι του κράτους. Όπως εξηγεί το Συμβούλιο (βλ. ανωτέρω σκέψεις 83 και 84), η κατάσταση που επικρατεί στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν μπορεί να συγκριθεί με την κατάσταση στις χώρες που έχουν οικονομία αγοράς, τουλάχιστον όσον αφορά την οργάνωση του εξωτερικού εμπορίου.
- 109 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι είναι πράγματι ανεξάρτητη έναντι των κινεζικών αρχών. Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

— Επί των λοιπών επιχειρημάτων της προσφεύγουσας

- 110 Πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία, η δυνατότητα επικλήσεως της αρχής αυτής παρέχεται σε κάθε επιχειρηματία στον οποίο ένα θεσμικό όργανο δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Ωστόσο, οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς τη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως η οποία ενδέχεται να τροποποιηθεί κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 1995, T-466/93, T-469/93, T-473/93, T-474/93 και T-477/93, Thomas O'Dwyer κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2071, σκέψη 48). Αυτό ισχύει κατ' εξοχήν σε έναν τομέα όπως αυτός της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, όπου τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να προβαίνουν στην εκτίμηση, μεταξύ άλλων, πολυπλόκων οικονομικών καταστάσεων και όπου, κατ' ανάγκην, πρέπει να προσαρμόζουν την πολιτική τους στις καταστάσεις που επικρατούν στις διάφορες αγορές, ανάλογα με την αποκτώμενη σχετική πείρα.
- 111 Από τη σκέψη 98 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, όσον αφορά τις χώρες κρατικού εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τις πραγματικές καταστάσεις οικονομικής, νομικής και πολιτικής φύσεως στο συγκεκριμένο κράτος, οι οποίες πρέπει να εκτιμηθούν προκειμένου να κριθεί κατά πόσον ένας επιχειρηματίας ενεργεί κατά τρόπο επαρκώς ανεξάρτητο έναντι του κράτους ούτως ώστε να τύχει ατομικής μεταχειρίσεως.
- 112 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηρίξει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μεταβάλλουν την πολιτική τους όσον αφορά την ατομική μεταχείριση, όταν η πείρα καταδεικνύει ότι μια τέτοια μεταβολή είναι αναγκαία για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσεως στα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται από τις πρακτικές ντάμπινγκ που καταλογίζονται στους εξαγωγείς των χωρών κρατικού εμπορίου.
- 113 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι από τον προσωρινό κανονισμό προκύπτει ότι η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι απαιτείτο ιδιαίτερη προσοχή επί του θέματος και ότι,

δεδομένου ότι δεν ήταν πλήρως πεπεισμένη ότι δεν θα παρουσιάζονταν δυσχέρειες συνιστάμενες στην επιβολή δασμών απρόσφορου ύψους και στην καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ, δεν έπρεπε να υπάρξουν αποκλίσεις από τον γενικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο καθορίζεται ενιαίος δασμός αντιντάμπινγκ για τις χώρες κρατικού εμπορίου (βλ. σημεία 12 και 17 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

- 114 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, εξάλλου, ότι μια τέτοια μεταβολή της πολιτικής είναι ακόμα λιγότερο επίμεμπτη καθόσον η Επιτροπή εξέθεσε επιμελώς τους λόγους οι οποίοι την οδήγησαν στη μεταβολή της πολιτικής της (βλ. σημεία 13 έως 17 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού, τα οποία επικυρώθηκαν από το Συμβούλιο με το σημείο 9 του επιδικίου κανονισμού).
- 115 Όσον αφορά το υπόμνημα της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 1992, αρκεί να παρατηρηθεί ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι πρόκειται για εσωτερικό υπόμνημα και, συνεπώς, για εσωτερικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, το οποίο δεν μπορούσε να δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες στην προσφεύγουσα.
- 116 Δεύτερον, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν υπάρχει προσβολή των εν λόγω δικαιωμάτων εφόσον παρέχεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση η δυνατότητα, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, να καταστήσει γνωστή την άποψή της για το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 108).
- 117 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ότι οι εκπρόσωποι είχαν συνάντηση με τους αρμόδιους υπαλλήλους της Επιτροπής προκειμένου να συζητήσουν την υπόθεση και ότι

έλαβε χώρα ακρόασή της από την Επιτροπή. Επιπλέον, από τον προσωρινό και από τον επίδικο κανονισμό προκύπτει ότι τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο εξέτασαν τα διάφορα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα και απάντησαν σ' αυτά, μάλιστα δε τα έλαβαν υπόψη στο μέτρο του δυνατού.

- 118 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να τονιστεί ότι η προστασία των δικαιωμάτων άμυνας δεν σημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να υιοθετούν αυτομάτως όλα τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 119 Τρίτον και τέλος, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα ουδόλως εξήγησε πώς η επικρινόμενη πολιτική παραβιάζει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ασφάλειας δικαίου. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν χρειάζεται να αποφανθεί επί του βασίμου αυτού του σκέλους των λόγων ακυρώσεως. Όσον αφορά την προβαλλόμενη κατάχρηση εξουσίας, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, στο μέτρο που η ακολουθούμενη από τα κοινοτικά όργανα πολιτική δεν αντιβαίνει στον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ, δεν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας.
- 120 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί του λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 121 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, επιβάλλοντας στα προϊόντα της δασμό αντιντάμπινγκ υψηλότερο από το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ, τιμώρησε μια επιχείρηση η οποία συνεργάστηκε στη διάρκεια της διαδικασίας, ενώ οι λοιποί ενδιαφερόμενοι δεν συνεργάστηκαν, και παρέβη έτσι το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, το οποίο ορίζει ότι οι επιβαλλόμενοι δασμοί δεν μπορούν να υπερβαίνουν το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ.

122 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού που εφάρμοσε η Επιτροπή προκειμένου να προσδιορίσει τις τιμές εξαγωγής και η οποία περιγράφεται στο σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και επικυρώθηκε από το Συμβούλιο με τα σημεία 15 έως 21 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού, οδηγεί σε αποτέλεσμα υπερβολικό, άδικο και ξένο προς την πραγματικότητα. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, καταρχάς, ότι τα κοινοτικά όργανα, αποδίδοντας το 62 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα στην προσφεύγουσα και το 38 % στους λοιπούς εξαγωγείς, στηρίχθηκαν σε μια απλή εκτίμηση. Στην πραγματικότητα, η ίδια πραγματοποιεί πολύ περισσότερο από το 62 % των εξαγωγών, ποσοστό το οποίο είναι ήδη επαρκές, κατά την προσφεύγουσα, ώστε η δραστηριότητά της να θεωρηθεί αντιπροσωπευτική. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εφαρμόζοντας στο υπόλοιπο 38 % το πλέον υψηλό περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε όσον αφορά την προσφεύγουσα, της επέβαλε βαριά και παράνομη κύρωση για τη συνεργασία της, δεδομένου ότι το περιθώριο ντάμπινγκ αυξήθηκε από το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ της προσφεύγουσας 11,5 % στο 18,6 %. Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι τα κοινοτικά όργανα, αφενός, προέβησαν σε κατασκευασμένους υπολογισμούς περιθωρίων ντάμπινγκ για συναλλαγές που δεν είχαν ίσως λάβει χώρα και, αφετέρου, διόγκωσαν τα περιθώρια ντάμπινγκ των επιχειρήσεων οι οποίες δεν συνεργάστηκαν.

123 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ορθώς χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος των «πλέον ουσιωδών διαθεσίμων στοιχείων», η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ όσον αφορά τις επιχειρήσεις που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα.

124 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα άρχισε να πραγματοποιεί εξαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας μόλις στα τέλη του 1990, αφού και άλλοι παραγωγοί είχαν μεταφέρει τις εγκαταστάσεις παραγωγής τους στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, οι εξαγωγές της προσφεύγουσας δεν μπορούσαν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικές του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών και ότι, εξάλλου, αν τα κοινοτικά όργανα είχαν θεωρήσει ότι οι εξαγωγές αυτές ήταν αντιπροσωπευτικές, αυτό θα επιβράβευε την περιορισμένη συνεργασία εκ μέρους των Κινέζων παραγωγών. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι, αντί να στηριχθούν αποκλειστικά στα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα, ήταν λογικότερο να καθορίσουν, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, την τιμή εξαγωγής των παραγωγών που δεν είχαν συνεργαστεί στην έρευνα, εξακριβώνοντας τις χαμηλότερες τιμές στις οποίες η προσφεύγουσα πωλούσε τα λευκώματα φωτογραφιών των επιμάχων επιμέρους κατηγοριών. Το Συμβούλιο εξηγεί ότι, σύμφωνα με την τρέχουσα πρα-

κτική στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, η οποία ουδέποτε κρίθηκε παράνομη από το Δικαστήριο, τεκμαίρεται ότι οι εξαγωγείς οι οποίοι δεν συνεργάστηκαν πωλούν σε τιμές κατώτερες από ή ίσες προς τις χαμηλότερες τιμές των εξαγωγέων που συνεργάστηκαν. Η προσέγγιση αυτή έχει ως σκοπό να ενθαρρύνει τους εξαγωγείς να συνεργάζονται, προς το δικό τους συμφέρον, στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ. Το περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε κατά τον τρόπο αυτό εφαρμόστηκε, κατά το Συμβούλιο, στο 38 % των εξαγωγών, για τις οποίες δεν υπήρχαν διαθέσιμα στοιχεία.

- 125 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν, κατά το δυνατόν, σε συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία και δεν προέβησαν σε εκτιμήσεις παρά μόνον όταν δεν διέθεταν τέτοια στοιχεία λόγω της ελλείψεως συνεργασίας, με μία μοναδική εξαίρεση, εκ μέρους των εμπλεκόμενων εξαγωγέων. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν υπέστη κύρωση για τη συμμετοχή της στην έρευνα. Αν η προσφεύγουσα δεν είχε συνεργαστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας, το περιθώριο ντάμπινγκ, για όλες τις εισαγωγές, θα είχε καθοριστεί με βάση τα πλέον ουσιώδη διαθέσιμα στοιχεία και, επομένως, πιθανόν με βάση τα στοιχεία που περιέχονταν στην καταγγελία. Κατά το Συμβούλιο, αυτό θα είχε οδηγήσει στην επιβολή υψηλότερου δασμού αντιντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Πρώτον, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ προκύπτει ότι το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει προσωρινά υπολογιστεί ή οριστικά καθοριστεί και πρέπει να είναι χαμηλότερο αν ένας χαμηλότερος δασμός αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας.
- 127 Πρέπει, επίσης, να υπενθυμιστεί ότι από τον προσωρινό κανονισμό (βλ. σημείο 25 των αιτιολογικών σκέψεων) και από τον επίδικο κανονισμό (βλ. σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι, για τις εξαγωγές της προσφεύγουσας, υπολογίστηκε περιθώριο ντάμπινγκ 11,5 %. Στη συνέχεια, επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ 18,6 % επί όλων των κινεζικών εξαγωγών, με βάση τον σταθμισμένο μέσον όρο του περιθωρίου ντάμπινγκ που είχε υπολογιστεί για τις εξαγωγές της προσφεύγουσας και το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε υπολογιστεί για τις λοιπές εξαγωγές (βλ. ανωτέρω σκέψη 48).

- 128 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, εκ πρώτης όψεως, θα μπορούσε να φανεί άδικο να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, η οποία ήταν ο μόνος εξαγωγέας που συνεργάστηκε στην έρευνα, δασμός αντιντάμπινγκ υψηλότερος από το περιθώριο που καθορίστηκε για τις δικές της εξαγωγές. Ωστόσο, από τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Πρωτοδικείο όσον αφορά τους συνεξετασθέντες δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως προκύπτει, αφενός, ότι η βαλλόμενη πολιτική των κοινοτικών οργάνων δεν αντιβαίνει στο κείμενο, στον σκοπό και στο πνεύμα του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις προκειμένου να τύχει ατομικής μεταχείρισεως και ότι, κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Επομένως, καλώς τα κοινοτικά όργανα δεν επέβαλαν δασμό αντιντάμπινγκ 11,5 % για την προσφεύγουσα και υψηλότερο δασμό για τους εξαγωγείς οι οποίοι δεν συνεργάστηκαν. Πράγματι, μια τέτοια λύση θα σήμαινε ατομική μεταχείριση της προσφεύγουσας.
- 129 Εξάλλου, η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ 11,5 % για όλους τους εξαγωγείς θα ενεθάρρυνε την άρνηση συνεργασίας εκείνων των εξαγωγέων οι οποίοι γνωρίζουν ότι οι τιμές τους εξαγωγής είναι πολύ χαμηλές και ότι, κατά συνέπεια, υπάρχει κίνδυνος να καθορίσουν τα κοινοτικά όργανα πολύ υψηλό περιθώριο ντάμπινγκ. Οι εξαγωγείς αυτοί θα είχαν, επομένως, κάθε συμφέρον να μη συνεργαστούν.
- 130 Επιπλέον, η βαλλόμενη πολιτική στηρίζεται στο τεκμήριο ότι, κατά κανόνα, στις χώρες κρατικού εμπορίου οι εξαγωγείς δεν είναι ανεξάρτητοι από την κρατική επιρροή, ένας δε από τους σκοπούς αυτής της πολιτικής είναι η αποφυγή της καταστρατηγήσεως των δασμών αντιντάμπινγκ. Συνεπώς, και για τον λόγο αυτόν, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να επιβάλουν δασμό αντιντάμπινγκ 11,5 % για όλους τους εξαγωγείς. Μια τέτοια λύση θα μπορούσε να παράσχει στις αρχές μιας χώρας κρατικού εμπορίου, σε περίπτωση διενέργειας έρευνας αντιντάμπινγκ, τη δυνατότητα να διατάξουν τον εξαγωγέα που εφαρμόζει τις υψηλότερες τιμές εξαγωγής να συνεργαστεί με τα κοινοτικά όργανα και να απαγορεύσουν στους άλλους εξαγωγείς να το πράξουν. Οι εν λόγω αρχές θα μπορούσαν με τον τρόπο αυτό να εξασφαλίσουν ότι σε όλους τους εξαγωγείς που εμπλέκονται σε πρακτική ντάμπινγκ θα εφαρμοστεί δασμός αντιντάμπινγκ ίσος προς το περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε για τον εξαγωγέα που έχει το μικρότερο περιθώριο.
- 131 Πέραν αυτού, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, όπως ορθώς υπογράμμισε το Συμβούλιο, καίτοι ο επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ είναι υψηλότερος από το περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε όσον αφορά την προσφεύγουσα, η

προσφεύγουσα δεν υπέστη κύρωση για τη συμμετοχή της στην έρευνα. Πράγματι, αν δεν είχε συνεργαστεί, κινδύνευε να της επιβληθεί ακόμα υψηλότερος δασμός, στο μέτρο που τα κοινοτικά όργανα θα ήσαν υποχρεωμένα να στηριχθούν, τουλάχιστον εν μέρει, στα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στην καταγγελία, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, πράγμα το οποίο, συνήθως, δεν ευνοεί τους εξαγωγείς.

- 132 Τέλος, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι από τη σκέψη 95 της παρούσας αποφάσεως και το άρθρο 2, παράγραφος 14, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν έναν σταθμισμένο μέσον όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ και, συνεπώς, ένα ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για όλη τη χώρα.
- 133 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ επιβάλλοντας δασμό αντιντάμπινγκ υψηλότερο από το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίστηκε για την προσφεύγουσα, καθόσον το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ είναι αυτό που προέκυψε από τον υπολογισμό του σταθμισμένου μέσου όρου του περιθωρίου που υπολογίστηκε για την προσφεύγουσα και του περιθωρίου που υπολογίστηκε για τους άλλους εξαγωγείς.
- 134 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, στην υπό κρίση περίπτωση, ορθώς τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, στις στατιστικές της Στατιστικής Υπηρεσίας της Κοινότητας και στα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα, καθόσον τα μόνα άλλα διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία ήσαν αυτά που περιείχονταν στην καταγγελία.
- 135 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, στη συνέχεια, ότι τόσο ο υπολογισμός της τιμής εξαγωγής των παραγωγών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα όσο και ο υπολογισμός του ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία προϋποθέτουν την εκτίμηση πολυπλόκων οικονομικών καταστάσεων. Όμως, ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτίμησης πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών, ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας (βλ. προμνησθείσες αποφάσεις *Nachi Fujikoshi* κατά Συμβουλίου, σκέψη 21, και *Gestetner Holdings* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 63).

136 Συναφώς, από τον προσωρινό κανονισμό (σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων) και από τον επίδικο κανονισμό (σημείο 17 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα δεν αφορούσαν το σύνολο των κινεζικών εξαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος, δηλαδή των βιβλιοδετημένων λευκωμάτων φωτογραφιών που εμπίπτουν στον κωδικό ΣΟ 4820 50 00. Προκειμένου να υπολογίσουν το τμήμα των εξαγωγών που έπρεπε να αποδοθεί σε εξαγωγείς οι οποίοι δεν είχαν παράσχει πληροφοριακά στοιχεία, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, στις στατιστικές της Στατιστικής Υπηρεσίας της Κοινότητας όσον αφορά τα προϊόντα που εισάγονται υπό τον κωδικό ΣΟ 4820 50 00, συμπεριλαμβανομένων όλων των τύπων λευκωμάτων φωτογραφιών, καθώς και όσον αφορά τον ακριβή όγκο των εξαγωγών λευκωμάτων που είχε πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα προς την Κοινότητα. Τα κοινοτικά όργανα έκριναν ότι το 50 % του υπολοίπου των προϊόντων που είχαν εισαχθεί υπό τον εν λόγω κωδικό ΣΟ συνίστατο σε βιβλιοδετημένα λευκώματα φωτογραφιών. Τα κοινοτικά όργανα στήριξαν την εκτίμηση αυτή στο γεγονός ότι, από το 1989 και εντεύθεν, τρεις τουλάχιστον κατασκευαστές λευκωμάτων του Χονγκ Κονγκ είχαν μεταφέρει την παραγωγή τους στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και στο ότι η προσφεύγουσα ήταν κατά τα φαινόμενα ο κύριος εξαγωγέας του προϊόντος αυτού προς την Κοινότητα. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι εξαγωγές της προσφεύγουσας αντιπροσώπευαν το 62 % των συνολικών εξαγωγών του εν λόγω προϊόντος, οι δε εξαγωγές των άλλων εξαγωγέων το 38 %.

137 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο υπολογισμός αυτός συνιστά απλώς εκτίμηση, ότι οι στατιστικές της Στατιστικής Υπηρεσίας της Κοινότητας περιλαμβάναν και τύπους λευκωμάτων που δεν αφορούσε η έρευνα και ότι, εν πάση περιπτώσει, το 62 % των συνολικών εξαγωγών που αποδίδεται στην προσφεύγουσα, ποσοστό πολύ μικρότερο από το πραγματικό, αρκούσε προκειμένου να θεωρηθεί ως αντιπροσωπευτικός εξαγωγέας.

138 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στην αμφισβήτηση του υπολογισμού στον οποίο προέβησαν τα κοινοτικά όργανα χωρίς να επικαλείται το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο προς απόδειξη του ότι ο υπολογισμός είναι εσφαλμένος. Εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν στα διαθέσιμα στοιχεία, ακριβώς δε για να αποκλείσουν τους τύπους λευκωμάτων που δεν ενέπιπταν στο πεδίο της έρευνας τα όργανα έκριναν ότι μόνο το 50 % του υπολοίπου των εξαγωγών συνίστατο σε βιβλιοδετημένα λευκώματα φωτογραφιών. Όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα των εξαγωγών της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ αποκλείει στην προστασία της Κοινότητας από τις εισαγωγές που αποτελούν

αντικείμενο ντάμπινγκ, το 38 % των εξαγωγών που αποδόθηκε στους λοιπούς εξαγωγείς αποτελεί σημαντικότατο τμήμα του συνόλου των εξαγωγών και απαιτεί χωριστό υπολογισμό των τιμών εξαγωγής και του περιθωρίου ντάμπινγκ. Εξάλλου, όπως υπογράμμισε το Συμβούλιο, αν είχε θεωρηθεί ότι οι εξαγωγές της προσφεύγουσας ήταν αντιπροσωπευτικές του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών, αυτό θα συνιστούσε επιβράβευση της αρνήσεως συνεργασίας εκ μέρους των λοιπών Κινέζων εξαγωγέων.

139 Όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού των τιμών εξαγωγής των παραγωγών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από τα σημεία 19 έως 21 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τις υποκατηγορίες λευκωμάτων φωτογραφιών που πωλούσε η προσφεύγουσα και ότι στηρίχθηκαν στις χαμηλότερες τιμές στις οποίες η προσφεύγουσα πωλούσε τα λευκώματα κάθε υποκατηγορίας στο εσωτερικό της οποίας οι πωλήσεις θεωρούνταν αντιπροσωπευτικές.

140 Συναφώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στα κοινοτικά όργανα ότι στηρίχθηκαν στις χαμηλότερες τιμές της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι κάθε άλλη λύση θα είχε ως συνέπεια να ενθαρρύνει την άρνηση συνεργασίας των εξαγωγέων. Το Πρωτοδικείο σημειώνει, εξάλλου, ότι, στον επίδικο κανονισμό, περιγράφεται ευκρινώς η μέθοδος υπολογισμού. Δεν υφίσταται καμία ένδειξη περί του ότι ο υπολογισμός είναι εσφαλμένος.

141 Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε καμία πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, ούτε κατά τον υπολογισμό των τιμών και του τμήματος των εξαγωγών που αποδίδονται στους εξαγωγείς οι οποίοι δεν συνεργάστηκαν, ούτε κατά τον καθορισμό του ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ.

142 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

143 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 144 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το Συμβούλιο είχε ζητήσει την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να οριστεί ότι η προσφεύγουσα θα φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου. Η παράγραφος 4 του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα· πρέπει να οριστεί ότι η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Lenaerts

García-Valdecasas

Lindh

Azizi

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Σεπτεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts